

Omituinen olento

Ohje:

Lue ensin alla oleva teksti kokonaan. Hahmottele tekstissä kuvailtu hahmo lyijykynällä piirtäen. Yritä huomioida kaikki tekstissä kuvailut ominaisuudet ja ulkonäön piirteet työssäsi. Piirrä hahmosta omasta mielestäsi mahdollisimman hyvin kuvaukseen sopiva. Jos et ole ihan varma, miltä joku kerrottu asia voisi näyttää, voit yrittää kuvitella sen. Voit keksiä ne osuudet, mistä ei ole kerrottu tarkemmin. Piirrä aluksi himmeästi ja kun olet saanut kokonaisuuden tehtyä, voit vahvistaa viivoja. Viimeistele työ varjostuksilla ja jos haluat voit tehdä hahmolle myös taustan.

Omituinen olento

Viime yönä näin kummallista unta. Olin kävelyllä metsässä. Ilta oli jo hämärtyvässä ja minä ajattelin kääntyä kotiin. Tutulla polulla seisoj jotakin merkillistä. Näin edessäni olennon, jollaista en ollut koskaan ennen nähnyt. Olento oli valtavan kokoinen ja yltäpäältä karvan peitossa. Se seisoj edessäni neljällä paksulla jalallaan. Etujaloissaan sillä oli raidalliset villasukat. Se varmaan kärsi kylmien jalkojen oireyhtymästä tai sitten muuten vain viihtyi kotoisissa asusteissa. Takajaloissaan olennolla oli kumisaappaat. Jalkaterät olivat selvästi samanlaiset kuin ihmisillä, sillä kengät ja sukat näyttivät olevan hyvin samankaltaiset kuin itselläni, joskin monta numeroa suurempaa kokoa. Otuksen pää oli järkälemäinen. Pään sivuilla roikkuivat suuret koiramaiset korvat. Otus katsoi minuun kummisinaan kolmella silmällään. Tosin yksi silmistä katsoi hieman kiertäen. Varmaan olento oli hämmästyneenä näkemästään yhtä paljon kuin minä. Sen nenä, tai oikeammin kuono muistutti hieman muurahaiskarhun pitkää kuonoa. Kuonon alla oli leveä suu täynnä hampaita. Leuan alta alkoi pitkähkö kaula, jonka suojaksi olento oli käärynnyt paksun kaulahuivin. Villavaatteisiin pukeutuva olento ei voinut olla kovinkaan häijy. Otuksella oli leveä selkä jossa oli pienet keijukaismaiset siivet. Ovatkohan ne lentämistä varten vai ihan vain koristeena, mietiskelin. Ainakin siivissä täytyisi olla taikavoimia, jotta tuon kokoinen otus voisi niillä lentää. Selän takaa viuhahti kolmihaarainen häntä, jonka jokaisen osan päässä oli erivärinen tupsu. Katsoimme hetken toisiamme. Sitten otus kääntyi hitaasti ympäri, kyykistyi ikään kuin ponnistukseen ja sinkosi vauhdilla ilmaan. Otus lensi korkealle puiden latvuksiin ja katosi. Minä jäin hölmistyneenä paikalleni, hieraisin silmiäni ja heräsin.